

végrehajtható! Rossz állapotban levő utakra, megrongált vasutvonalakra, közlekedésre alkalmatlan hegyvidékre stb. való tekintet nélkül!

Együttműködve a tankosztagokkal és a motorizált rohamgyalogsággal vagy adott helyzetekben azok nélkül is ugyanilyen jelentős szerepe van a légiflottának folyókon, mocsárvidéken, áradási területeken való átkelések előkészítésében és biztosításában valamint visszavonulóban lévő ellenséges erők, menetszlopok, tüzérség, gépfegyverfészek, hadianyag és más szállítmányok, átcsoportosítási kísérletek stb. megsemmisítésében illetve meggátolásában.

Állandó taktikai alapfeltétel természetesen, hogy a légi erők megfelelő pontos információkkal rendelkezzenek s állandó rádió, szikratávíró kapcsolatban álljanak divíziók parancsnokságával, a repülő egység többi gépeivel és — a szárazföldi erőkkel kombinált hadműveletek végrehajtásakor — a tüzérséggel, tankosztagokkal és a gépesített gyalogsággal.

Jól szervezett, jó minőségű és kezelési légiflotta ellen csak egy még magasabb fokon álló és lehetőleg még nagyobb számú ellenséges légi erő veheti fel a harcot sikeresen. Ha azután ilyen esetben a megtámadott állam területi nagysága, hadiüzemeinek jó elhelyezése, kifogástalan információs szolgálata, lakosságának és hadierőjének emelkedett harci szelleme tökéletesen megszervezett és nagyszámú légvédelmi tüzérséggel rendelkező védőereje is latba esik: akkor a támadó légi erők esélyei nagyon lecsökkenhetnek, a szenvedett veszteség pedig olyan súlyossá lehet, amely már közelről sincs arányban az elérhető eredményekkel. (K. S.)

TÖRTÉNELEM — BÉLYEGEK
Hozzávetőleges adatok szerint a világ filatelista egyesületei huszmillió tagot tartanak nyilván. A legtöbb gyűjtővel —

körülbelül kétmillióval — Németország szerepel, utána az egykori Csehszlovákia, Ausztria, az Egyesült Államok, Franciaország és Anglia következnek. Románia valahol a tizenhatodik helyen áll: száz-ezer gyűjtőjével. A bélyegyűjtőknek egy idő óta már a posta is mind nagyobb figyelmet szentel s a világ különböző postahivatalai országuk történelmi évfordulóit, nemzeti ünnepei vagy az országban lezajló és nemzetközi érdeklődésre is számot tartható események alkalmából sűrűn adnak ki emléksorozatokat. A postabélyegnek ma már hivatalosan nyilvántartott árfolyama van s egyes nyugati államokban külön bélyegtőzsdéken bonyolítják le a bélyegkereskedők a gyűjtőszervevényre alapított s néha hatalmas vagyontartóknak jövedelmező üzleteiket.

A bélyegtőzsdét egyébként érzékenyen befolyásolták az utóbbi évek történelmi eseményei: a határváltozások. Elsőnek az osztrák bélyeg tűnt el a tőzsdéről az Anschluss után, hogy később s egyre emelkedő árfolyamon ismét megjelenjék, majd hasonló körülmények között a Memelvidék, Csehszlovákia, végül Lengyelország bélyegei. Egy francia bélyegszaklap közlése szerint a nemzetközi bélyegpiac az osztrák és cseh példák után már előre felkészült a lengyel „üzletre“ s amikor Lengyelország ellen megindult a német támadás, a tőzsdéken néhány nap alatt teljes egészében felvásárolták a lengyel „tömegbélyeget“. Ezek a bélyegek csak egy-két hónap múlva jelennek majd meg ismét a piacon, a réginél 30-40 százalékkal magasabb áron. A nagyobb áremelkedést a legjobban szervezett felvásárlás ellenére is megakadályozza az a körülmény, hogy mindegyik megszűnt állam hatalmas bélyegmennyiséget hozott forgalomba. De akad olyan bélyeg is, amely hatalmas tőzsdei „karriert“ futott be a történelmi változásokkal.

Az osztrák posta körülbelül fél-évvvel a „hazatérés“ előtt kiadott

egy 10 schilling névértékű Dolfuss-emlékbélyeget, a meggyilkolt kancellár arcképével. A szokatlanul nagycimletű bélyegből meglehetősen kevés került forgalomba s amikor félévvel később a németek bevonultak Ausztriába a még meglevő készleteket azonnal lefoglalták és megsemmisítették. A 10 schillinges Dolfuss-emlékbélyeget ma 145 márkás árfolyamon tartja nyilván a Michel-katalogus.

Csehszlovákiának ezzel szemben kevés ugynevezett „jó“ bélyege volt, mert az egykori csehszlovák állam igen nagy postaforgalmat bonyolított s ugyanez lesz a helyzet Lengyelországgal is. A nagy üzletet most Danzig bélyegeitől reméli a tőzsde, mert a szabadváros postaforgalma nem volt jelentős s kevés bélyege maradt.

A danzigi posta által az utóbbi husz év alatt kiadott háromfajta postabélyeg felirásai egyébként a szabadváros husz évének történelmét is visszatükrözik. Az első bélyeg 1920 körül került kiadásra és felirása német: Freistadt Danzig; a másik bélyeget ez év augusztusában adták ki, amikor a lengyel kormány megváltoztatta a danzigi postamonopóliumról szóló törvényt. Ennek a bélyegnek, amely két hónapig sem volt forgalomban, lengyel felirása van: Port Dancka. A harmadik már emlékbélyeg, amit a német posta adott ki s csak addig marad használatban, amíg Danzig véglegesen bekapcsolódik a német állam vérkeringésébe. Ennek a felirása ismét német: Danzig ist Deutsch.

*

A bélyeggyűjtés körül különben sok minden megváltozott. Azelőtt diákok, bogaras öregurak hódoltak a bélyeggyűjtés szenvedélyének s ez irányu, valójában semmivel sem indokolt magatartásukat, hol sportnak, hol tudománynak nevezték. A bélyeggyűjtés ma már inkább üzlet. A ritkaságok, a megszünt államok bélyegei könnyen szállítható s árban évről-évre emelkedő értéket jelentenek (Köves József)

A Z AALAND-SZIGETEK. Egy éve múlt, hogy az Aaland-szigetek kérdése újból a világpolitika egyik gyűpontja. Amikor a múlt év szeptemberében a háború kitörésétől félték, igen megélenkült a tevékenység az Aaland-szigetek körül is. Az angol flottát mozgósították, az orosz hajók a finn partok körül cirkáltak, míg a német flotta egységei az Aaland-szigetek köré vonultak. Finnország is mozgósított néhány hadosztályt s konfliktus esetére Svédország segélynyújtását kérte.

A háború akkor nem tört ki, de a szigetcsoporthoz folyó küzdelmek kieleződtek. Ma újból napirenden: hisz' az Aaland-szigetek birtokosa vagy ellenőre, a Balti-tenger ura is egyben.

A szigetek fontossága nemcsak stratégiai, de gazdasági is. Minden fontos utvonal Skandinávia és Kelet-Európa között itt vezet keresztül.

Az Aaland-szigetcsoporthoz különben kb. 6500 szigetből és szigetekcskéből áll. Ezek közül azonban csak 200 lakott. A szigetek lakosai — mintegy 28 ezer lélek — svédek, akik jónéhány évszázaddal ezelőtt telepedtek ide. Nyelvük ma is a svéd. Törekvésük a szigetcsoporthoz Svédországhoz csatolása.

A szigetek a Botteni-öböl bejáratánál fekszenek, mintegy 40 km-re a svéd és 80 km-re a finn partoktól. A fővárost — Mariehamn — Stockholmból repülőgépen 20 perc alatt lehet elérni. Egyébként a fősziget Leningrádtól 450, Danzigtól 650, Memeltől 300, Kopenhágától 700 km-re van.

A szigeteket Finnországgal együtt 1809-ben csatolták Oroszországhoz. Az 1856. évi párisi kongresszuson azonban az orosz állam kénytelen volt elfogadni a szigetcsoporthoz neutralizálását. Ez az állapot egészen a világháborúig tartott, amikor Oroszország, hogy megelőzze a szigetek Németország általi elfoglalását, a franciák beleegyezésével megszállotta.

Finnország függetlenségének ki-